

fra dette System, maa der da være god Grund til at søge et Svar paa det Spørgsmaal, om det ikke er muligt at fjerne disse Misligheder og Farer. Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen Grund til enten fra den ene eller den anden Side at bruge stærke Ord om det, der tilsigtes ved dette Forslag. Det er saaledes, som Løsenet i det hele er for Djæbliffet, et Forsøg paa gennem en Forhandling, ved hvilken man erklærer sig villig til Indrømmelser, — saaledes forstod jeg den ærede Forslagsstiller —, at vinde et lille Skridt fremad uden at gøre noget som helst principielt Brud med noget, der har det bestaaendes Ret. Det forekommer mig at være den simple Sandhed. Jeg synes derfor ikke, at der var stor Anledning for den højtærede Minister til at drøfte, hvorvidt det var et socialistisk eller ikke-socialistisk Forslag, eller til at paadutte Forslagsstillerne, at det til Trods for, hvad deres Ordfører mente, alligevel var et socialistisk Forslag. Og jeg synes ikke, den højtærede Minister havde Ret heri. Det, om Forslaget er socialistisk eller ikke, kommer til at bero paa, ikke om det er Socialistisk, der indbringe det, men om det ifølge sine Principper rummes inden for den Opfattelse, der bærer Socialismens Navn. Jeg synes, at man gør Forslagsstillerne nogen Uret, naar man siger til dem: Hvis I komme med noget, der er socialistisk, kunne vi ikke indlade os med Jer; kom derfor med noget, der paa det bestaaendes Grund vil bygge videre, og, naar de saa gør det, sige: Vi kunne ikke indlade os med Jer, fordi Forslaget, da det er Jer, der indbringe det, er socialistisk. Jeg ved ikke, hvorledes man overhovedet har tænkt sig, at Medlemmer, der som de to ærede Forslagsstillere høre til et bestemt Parti, skulde kunne virke i Rigsdagen, naar man paa den Maade, selv hvor de gaa bort fra deres principielle Standpunkt, alligevel hævder, at deres Forslag egne sig mindre til Forhandling, fordi de staa paa deres Partis Støtte i deres øvrige Betragtning. Jeg synes, man skulde tage dette Forslag, som det er, nemlig som et ganske simpelt lille og jævnt Forsøg paa at tilvejebringe en større Soliditet, end der ellers muligvis kunde gøre sig gældende i visse Arbejdsforhold, og søge at fjerne et vist Tryk paa Erhvervslivet, som ellers og

saa ad den Vej let kan fremkomme, naar Licitationssystemet faar Lov til at arbejde aldeles uanfægtet. Hvad endelig angaar Spørgsmaalet om den normale Arbejdstid, som der gøres Forslag om, forekommer det mig, at er der sket noget i den Retning, siden denne Sag tidligere var til Behandling her, er det i alt Fald kun dette, at man ude omkring, hvor man har prøvet en normal Arbejdstid ved offentlige Arbejder, i England og andre Steder, er kommen til det Resultat, at den i Stedet for, som man kunde have tænkt sig, at sætte Udbyttet af Arbejdet tilbage, har hjulpet det frem. Erfaringen har bekræftet, at den Tid vistnok nu er forholdsvis nær, da dette Spørgsmaal kan være modent til en Afgørelse af Lovgivningens Vej. Jeg forstod ogsaa den højtærede Ministers sidste Udtalelse saaledes, at der i og for sig fra hans Side ikke er noget i Vejen for at komme ind paa en Forhandling om selve Sagens Realitet. Om man vil have den ordnet gennem en særlig Lov, eller om man vil have den afgjort ved en anden Lov af mere almindelig Karakter, er for saa vidt mindre magtpaaliggende. Men paa den anden Side forekommer det mig ikke fyldestgørende, at man i en Lov om Bestyrelsen af de civile Ministerier slaar et Princip som det her omtalte fast. Der er store Grene af Statsforvaltningen, der ikke falde ind derunder, og skulde det være et almindeligt Princip, var det derfor bedre at faa det godkendt gennem en særlig Lov. Jeg vil slutte med at udtale et Haab om, at det maa lykkes at føre det beskædne Duffe igennem, som Forslagsstillerne have fremjat, nemlig at man i alt Fald maa naa dertil, at et Udvalg gennem en Betænkning tager Standpunkt over for Sagen, og at man derved maa blive sat i Stand til at arbejde videre frem til en Løsning, der kunde tilfredsstille alle Parter, mulig ogsaa tilfredsstille det ærede Medlem fra Odense (Christiansen). Jeg sølte i den Udtalelse, der kom fra det tidligere Udvalgs Formand, en Støtte for det Haab, at der nu vil komme noget ud af denne Sag, og jeg tror, at lykkes det at ordne den paa passende Maade, vil man, i Stedet for at have udsaaet Mistænksomhed og Had, have gjort et lille Skridt bort fra den Mistænksomhed, som nu maa ske paa sine Steder kan herske i disse Forhold, da der saa ikke læn-